

Izhaja vsak torek in soboto ob 10. uri predpoldne. Akopade na ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemati ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 10 K, polletno 5 K in četrtletno 2-50 K. Prodaja sev Gorici v tobakarni Schwarz v Šolskih ulicah, Jellersitz v Nunskih ulicah in Leban na Verdijevem tekalšču po 8 vin.

GORICA

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v „Narodni tiskarni“, ulica Vetturini h. št. 9.

Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnništvo „Gorice“. Oglasi se računajo po petivrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 14 vin., 2-krat po 12 vin., 3-krat po 10 vin. Ako se večkrat tiskajo, računajo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Anton Bavčar.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. L. Lukežič).

Položaj je čez vse resen!

Kedor resnim umom premišljnje svet in tek sveta, mora se pač prašati: kam jadramo!? kam gremo!?

Grozovite zmešnjave se vrsté, menjujejo, ena za drugo. Ljudstvo drvi urnim korakom v brezverstvo v odpad od Boga. Vnebovpijoče krivice delajo kapitalisti, ki pri raznih podjetjih in delih neusmiljeno derejo ubogo ljudstvo. Vse to v imenu napredka, svobode, bratoljubja!... Pri blagajnicah sleparijo, da je groza. Ako jim pridejo na sled, pa hajdi kroglo v srce ali nož na vrat. Vere ni! Zdaj je napredek! Bogatini tržijo z denarjem, borse igrajo; gorje davkoplačevalcu! Take v nebo vpijoče krivice se gode tam, kjer so bogatini odstranili Boga, zavrgli krščansko vero ter na prestol postavili — denar mesto Boga.

Vse v imenu svobode! Le naprej in naprej vpijejo naprednjaki. Nosimo luč, proč s temo!

Malo bolje je pri nižjem ljudstvu, kateremu je vzgled takih brezbožnežev in naprednjakov ter slaba vzgoja doma in v šoli vzela vero v Boga in prihodnjost. Taki brezverni ljudje, popačeni na duši, umu in na telesu, ljudje, ki nimajo nič izgubiti in vse pridobiti, zbirajo se v družbe socialistov, anarhistov in nihilistov ter hočejo narediti nebesa že na tem svetu. Ti zapeljivci se plazijo okoli delavcev ter jim s prstom kažejo na bogatine, rekoč: Glejte bogatine, grajščake, mogočnjake, nič ne delajo, se veselé, rajajo in zapravljajo denar, jedo in pijejo, vi pa delate noč in dan, stradate in se mučite, pa ne zaslužite toliko, da bi mogli sebe in družino pošteno preživeti! Dajmo, združimo se, vzemimo bogatinom denar, napravimo si sami tukaj nebesa, saj ni Boga, ni večnosti. Duhovniki vas le slepijo.

Ni čudo, ako reven trpin, če je prišel ob vero, rad poslušá take besede in se da pregovoriti takim sleparjem, zapeljivcem, katerim ni mar za trpina, marveč le za-se, da begajo ljudstvo. Te vrste ljudje so vsled tega pripravljani za vse, za umor, za bombe in napade!... Kam jadramo!?

Boj teh ljudi velja pa in gre prvo le vcri, le cerkvi. Dobro vedó, da takim sleparjem, katerim ni mar ne življenje ne smrt, toliko časa ne bo cvetela pšenica, dokler bodo ljudje še verno živeli in v strahu božjem. Zato pa povsod, javno in nejavno, po shodih in zborih vpijejo proti veri, udrihajo po duhovnih, da bi v srcu vernih zatrli vero v Boga in v sveto Cerkev. Hočejo svobodno, brezversko šolo; ljudstvo naj živi brez vere, brez Boga in naj se ženi — množi kakor neumna živina.

Brezbožne države so že vpeljale šolo brez Boga. To hočejo tudi v Avstriji. Nismo sicer še v francoskih razmerah, toda namen socialistov in naprednjakov ni drug. Družba brez vere, brez domovine, družba, ki je na zastavo zapisala prekucijo, jadra, pod poveljstvom judov in framasonov v ta namen.

Mladina — brez Boga, kakšna bo: V Parizu obglavili so te leta anarhista Vajanta, ker je vrgel bombo v zbornico poslancev in jih je veliko ranil. Kaj je rekel, ko so ga zaslišali? Povedal je, da je to storil, ker se je tako učil v šoli in bral v knjigah učenih mož. Kaj pomaga, ako so tega usmrtili, ako se pa dalje in dalje tako uči v šolah, to je če so šole

brezverske?! Šole, v katerih ni več križa? šole, v katero ne sme stopiti duhovnik? šole, katere država vzdržuje? šole, v katerih se ne sme več govoriti o Bogu? ne o ustvarjenju sveta, ne o človeški duši, ne o večnosti? šole, v katerih se pouk suče le v naravi in naravi?!...

Kedo je več kriv, ali taki učenci — ali njih učenci?! Ako ni Boga, koga naj se še bojim? Ako ni večnosti, ne bo tudi kazni, ne plačila. Ako vsega tega ni, zakaj bi se trpelo in stradalo. Zakaj ima oni dosti, jaz nič. Zakaj se oni veselé jaz pa ne. Gotovo večjo kazen zaslužijo brezverski sleparji, brezbožni pisatelji listov in zdradžniki, kakor pa zapeljano ljudstvo. Taki bodo krvavo obračunili. Kedor nevihto seje, žanje točo.

Gorje nam, gorje vsem, gorje pa tudi državi, ki križ meče iz šole in ga trže iz rok celo umirajočim bolnikom — pač edino tolažbo zemeljskega trpina v življenju in ob smrti uri. Vse to se godi očitno po svetu. Cerkev svari in opominja, a mogočnejši se ne zmenijo za take opomine, vzgojiti hočejo človeka brez Boga.

Sad tega se kaže, že dobro zori. Človek vzgojen brez Boga je — živina v človeški podobi. Kam jadramo!?

Državni poslanci, krščanski socialisti, združite se krepko, ter neglede na to ali ono, postavite se v bran nasilstvu in brezbožnim namenom nasprotnikom. V vaših rokah je osoda ljudstva. Položaj je resen, čez vse resen!

V Lurd in Rim!

Slovenci krščanski!

I. V Lurd se že napravljamo dolgo časa. Bili so sicer v teku petdesetih let ondi že mnogi posamezni Slovenci in tudi cele večje skupine, toda pravega narodnega romanja slovenskega v Lurd še ni bilo. In vendar izpolnimo — ako pomamo tja — izrečno željo božje Matere same, ki je dejala svoji izvoljenki Bernardki: „Hočem, da se sezida tukaj svetišče, da prihajajo ljudje sem in me tukaj časte“.

Prihodnje leto — 1908 — bo 50 let, kar se je prikazala sveta Devica in kar vrejo ljudje tja. Če kdaj, je sedaj ugoden trenotek tudi za nas, da izpolnimo že davno gojeno željo.

In to bomo tudi storili. Storili v zvezi z brati Hrvati. Ako nas bo dosti, napravimo vsak svoj vlak, — oba ob enem času, — ako ne, se združimo oboji v en skupen vlak.

Romanje je torej zagotovljeno, ker ni odvisno od števila udeležencev. Kolikorkoli jih že bo, — pojdejo. Ni se torej bati, da bi se namera zopet podrla.

Vršilo se bo romanje kmalu spomladi, najbrž meseca maja, ko še ni velike vročine, na polju pa še ne presilnega dela.

Razume se, da mimogrede gremo tudi v Paray le Monial, kjer se je razodelo Srce Jezusovo blaženi Mariji Marjeti Alakok. Tudi v Švici se mimogrede ustanovimo na sloveči božji poti Marija-Einsiedeln.

Cene se bodo pozneje naznanile, ko bodo dogovori s podjetnikom končani. Zaradi ložjega pregleda in uredbe se pa želi in prosi, naj bi se udeležniki pričeli cglasati tako j. Oglasila sprejema upravnništvo „Slovenca“ v Ljubljani.

Prosimo torej, naj se oni, ki so že odločeni iti, koj priglase; oni, ki pa še niso odločeni, naj premišljnejo o tem, in ko so se odločili, naj naznanijo precej.

II. V jeseni meseca septembra o priliki zlate maše sv. očeta — pa pojde nekaj zastopnikov naših mladeniških organizacij v Rim, kjer bodo zborovali odposlanci vseh narodov. Mladeniška organizacija (Marijine družbe, izobraževalna društva in druga) ni z lepa kje tako izpeljana, kakor pri nas. Zato je pa prav, da se v zboru drugih pokažemo tudi mi.

Seveda bodo mogli to pot narediti le premožnejši mladeniči. Nekaj takih je pa tudi po naših družbah in društvih. Do onih tedaj, ki to lahko zmorejo, se o bračamc, da naj sprejmejo častno opravilo zastopnikov slovenskih krščanskih mladeničev pred sv. očetom, in naj se odločijo za pot v Rim. In kakor hitro se odločijo za to, naj tudi sporoče, da vemo, na koliko smemo računati. Čim prej, tem bolje! Oglasila sprejema istotako upravnništvo „Slovenca“ v Ljubljani.

Na noge torej, krščanski mladeniči slovenski, v večno mesto — pred sv. očeta, da tam izrazite in poklonite vdanost in ljubezen vse slovenske mladine do sv. Cerkve!

Dopisi.

Iz Št. Petra pri Gorici. — Razburjenje po volitvah je sedaj pri nas že ponehalo, vendar pa nekaterim izid državnozborskih volitev ni povolji. Ker se nekaterim čudno zdi, da je pri nas Micheli dobil toliko glasov, hočem Vam to pojasniti. Agitacija je bila od obeh strank, vendar se nam čudno zdi, da so se nekateri dali zapeljati od nasprotne strani, ko so vendar obsojali obnašanje liberalcev. Sredstva, ki so se jih posluževali liberalci, so bila malo čestna za g. Michela. Znani Nuto je agitiral za naprednega kandidata, pa ne iz prepričanja, ampak iz maščevanja, ker je bil na cesto vržen kot krčmar Km. društva. Pred volitvijo se je ta pomilovanja vredni Nuto v potu svojega obraza trudil, da je razobešal z Jevanom lepake po občini ter kričal: „Morate vsi tega volit, ker ta je „svetnik“, berite, saj tako je tudi zapisano.“ Michaelovi lepaki še sedaj visijo po stebah in dajejo od sebe neke čudne madeže, potem ko so Fonovi še vedno čisti.

Vsak pošten Šempeterc se čudi nekaterim, da držijo s tako stranko, ki sploh ni za omiko in napredek, ampak le za zmerjanje in razgrajanje, kakor se je pokazalo pri shodu „Sloge“. To morajo tudi nasprotniki potrditi. Dan volitve videlo se je po cestah in to celo v bližini volišča, kako so nekateri, n. pr. Nuto, vlačili volivce v neko krčmo in in listke prepisavali, ko je vendar na dan volitve v bližini vsaka agitacija prepovedana. Nihče ni imel miru pred „naprednimi“ agitatorji.

H sklepu še nekaj. V Št. Petru se je ustanovilo pred letom „Pevsko izobraževalno društvo Prešeren“, kateremu namen je, buditi narodno zavest in širiti ljudsko izobrazbo. Pri tem se mora ogibati vsega, kar bi žalilo versko-nravni čnt. Prašam, ali izpolnjuje društvo svoj namen. Ne, pač pa nasprotno, ker so na čelu društva nekateri, ki so sami potrebni izobrazbe in katoliškega prepričanja. Da društvo ne bo trpelo na ugledu, mu svetujemo, naj se lepo drži pravil in naj

prireja podučna predavanja, ker s tem bo vršilo svoj pravi namen in s tem bi društvenike vabilo k sebi, ne pa odbijalo od sebe.

Iz Vrtojbe. (Razno.) — Pri nas je torej liberalizem, kakor je že nekdo v zadnji „Gorici“ povedal, vržen z vso silo ob tla! — Po naši vasi je krožilo v tem tednu iz rok v roke dvoje pisem. Eno teh je za nas posebne važnosti. Obe pismi je napisal in se tudi pod nje junaško podpisal bivši Maražev največji zaveznik v Vrtojbi — Miha Gorkič. Pismi ste obe namenjeni g. J. Maražu. Slučajno je prišlo eno teh pisem, ki je za nas posebno važno, tudi meni v roke. Naslovljeno je tedaj na g. J. Maraža, a namenjeno je — tako pravi ustno izročilo pisca — še prej drugim v roke, da spoznajo i ti g. Maraža v pravi luči kot pravega Gabrščekovega zaveznika v Vrtojbi. Odprl sem to odprto pismo, a je le s težavo prečital. Kar je bilo tu napisanega, hočem na kratko omeniti, da bodo i oni, ki pisma niso videli, o tem poučeni.

Koj v začetku tega pisma vabi Miha Gorkič g. Maraža, naj ga le toži radi razžaljenja časti, kakor mu je menda v pondeljek v prepiru zažugal; Miha pravi, da to razžaljenje dokaže kot utemeljeno. Vpraša ga (g. Maraža), ali zamore tajiti, da je dal deset kron za vino v namen, da bi Št. Peterci razbili dr. Gregorčičev shod; dalje, ali zamore tajiti, da je plačal tri litre vina fantom v krémi g. Faganela (vemo pa tudi za drugod), da so šli kričat in demonstrirat na delavski shod v Miren; ali zamore tajiti, da je Gabrščekova tiskarna brezplačno napravila vizitnice njemu, hčeri in mlajšemu sinu?! — Tako piše v odprtem pismu, ki roma iz rok v roke, in katero smó si dovolili vzeti v prepis, njegov bivši zaveznik — Miha. — Koncem tega pisma pa pravi pisec, da bo po celi vasi povedal, kake namene ima Maraž glede bližnjih občinskih volitev. Črno na belem stoji v pismu, da bo Maraž v Dol. Vrtojbi prvi podžupan. Govorica te strani glede bodočega župana pa je, da bo ta v Gor. Vrtojbi. Torej v Dol. Vrtojbi on prvi podžupan, a v Gor. županstvo — kako bo to lepo, kaj ne? Mi pa pravimo tako, da Maraž nam nikol podžupanil ne bo! —

Torej vsi oni, ki ste vendar enkrat izpovedali sadove v „Bral. in perskem društvu“, ki ima v bralnici „Slov. Narod“, „Svobodno Misel“, „Sočo“ i. dr., ter sedaj baje tudi obširno knjižnico — kam se sedaj obrnete? Govori se, ker vas je večina odstopivših od tega društva delavcev, da ustanovljate sedaj novo socialno-demokratsko društvo. Delavci, socialni demokratje zahtevajo od vas internacionalnost. Pri nas Slovencih, ki tvorimo le maloštevilen narod, bi v tem oziru delavci ne smeli poznati mednarodnosti. Laški socialni demokratje, ki kriče, da so mednarodni, so se jasno pokazali pri državnozborskih volitvah v Gorici in tudi v Istri. Soc.-dem. kandidat Scabar je dobil v Gorici le par sto glasov, a ti so bili izključno vsi od Slovencev, medtem, ko italijanski soc. demokratje so volili skoro vsi nacionalca — liberalca Maranja. — Našemu delavcu je treba pred vsem delavske izobrazbe! Zato delavci, če že mislite ustanoviti si novo društvo, ustanovite si mesto socialno-demokratskega, kako v resnici izobraževalno društvo, od katerega

bi gotovo imeli več koristi! — G. Marazu pa bi svetovali, naj ne hodi sedaj v poletnem času na solnce, ker se sam ne ve, koliko masla ima na glavi!

V torkovi številki „Soče“ dreza neki dopisnik obč. starešinstvo, češ, naj se hitro sklenejo računi; pretekla so tri leta sedanjega županovanja, treba je novih volitev. Morda se cede dopisniku samemu — prudentem eum esse puto — sline po županski časti. — Dopisniku se vidi, da mu stoji posebno na srcu tudi naš konsum, kateri dobro vspeva. Zmerja ga z „agrarno-katoliški“, menseč, da mu s tem Bog zna, koliko škodi na časti. Tolaži pa se s tem, da bo polom — kje pa, bomo videli! — Nekega starešina pa zmerja z „ultraklerikalni pater Anzelmo“ — oprostite!, govorimo po dialektu „Sočinega“ dopisnika —, ker je dotičnik, ki je na tako podlo liberalen način napaden, spoznal in pričel obsojati hinavsko pisavo „Soče“ in njenega sinčka „Primorca“; na poslednjega je bil tudi naročen, a ga je mesec pred volitvami vrnil ter postal agrarec.

V tem letu, in sicer še pred volitvami, bi se rada ločila Bukovica od županstva v Vrtojbi. Nekateri nastopajo z vso silo proti temu ter nabirajo okoli podpise za razne rekurze. — O tem bomo še kedaj govorili. — Pa brez zamere!

Iz Rihemberka. — Prijatelj me je opozoril, da se je neki dopisnik od tu zaletel v „Soči“ od pretekle sobote v moje osebo. Prebravši dotični dopis, sem videl, da se je več kot zaletel. Gospod dopisnik hoče biti prepričan, da sem jaz pisal oni dopis v „Gorici“, v katerem se med drugim še posebej kritikuje postopanje in obnašanje g. učitelja Brica, kar je bilo zanj, odkrito povedano, gotovo neprijetno, pa naj bo resnično, ali ne. A kako pride dopisnik „Soče“ do tega, da popolnoma izrecno poudarja, da sem jaz pisal oni dopis v „Gorici“, ko vendar jaz nisem v prav nobeni zvezi z omenjenim dopisom, kar more tudi sl. uredništvo „Gorice“ potrditi. (Potrjujemo! Ur.) Zato sem popolnoma opravičen vreči g. dopisniku „Soče“ v obraz očitanje velike predrznosti. Predno človek kaj kot gotovo trdi, mora biti o tem tudi gotovo prepričan. Razumem pa, na kaj opira g. dopisnik svojo trditve. Slučajno sem prišel iz Gorice na dan ožje vplivne z vlakom zvečer, ko je ravno gruča naprednjakov (ali naj bodo karkoli) slavila Štrekljevo zmago na dovozni cesti k postaji. Iz te slučajnosti sklepa potem g. dopisnik na gotovost, češ, ta je videl, on je tudi pisal. In vendar se g. dopisnik korenito moti.

K dopisu v „Soči“ naj omenim še sledeče. Ko so me ljudje, ki so na dovozni cesti k postaji proslavljali Štrekljevo zmago, idočega s postaje zagledali, so zagnali demonstrativno kričanje „živio Štrekelj“, tako, da bi bil kmalu mislil, da sem jaz tisti Štrekelj. Drugih žaljivih klicev nisem slišal, dopisnik pa pravi, da so kričali tudi nekaj o polenti in o moki. Lahko mogoče, če so bili lačni. Sicer pa vse to ni nič hudega. Gosp. dopisnik trdi tudi, da so vpili: „Doli z opravljavci, doli s flajdo“ itd. Ali je to res, ne vem, ker teh klicev nisem slišal. Sicer pa, ker g. dopisnik to trdi, že mora boljše vedeti. G. dopisnik nadalje trdi, da sem se zaril z glavo v njihovega zastavonošo. Da se jaz nisem nikamor zaril z glavo, lahko potrdi g. inž. Mayr, ki stanuje pri g. Ličnu, in s katerim sem šel skupno s postaje. Rad bi torej vedel, kam je zaril glavo takrat g. dopisnik, oziroma njegov suster, da je videl tudi take stvari, katerih ni bilo.

Nadalje pravi g. dopisnik, da na „prerokovanje našega „kaplančeta“ glede prihodnjih volitev nič ne daje.“ Smešno! Kdaj sem pa kaj d. dopisniku ali komu drugemu kaj prerokoval o prihodnjih volitvah? Sploh o kakšnih volitvah? Ali morda misli g. dopisnik občinske volitve? No, če misli g. dopisnik te, povem njemu in vsem, ki hočejo to brati, da so mi toliko mar, kot lanski sneg gori na Krnu.

Ali postavijo Rihemberžani za župana Petra ali Pavla, ali g. dopisnika ali celo „Pepota“ iz Prvačine, to je njihova stvar. Če bi pa jaz znal prerokovati in bi moje prerokovanje kaj zalegalo, bi najrajše prerokoval g. dopisniku in sploh vsem dopisnikom malo več dostojnosti in resnicoljubnosti. Kar pa g. dopisnik piše o nekem prežanju za kostanjem, je to zlobno cikanje čisto po liberalnem receptu, kar ni g. dopisniku v čast.

Nadalje piše g. dopisnik to-le: „Med tem časom, ko je stal ta dopisunček na „videti“ v Via Vetturini, so mu ti šmenfrani naprednjaki „übertumpali“ glavno stražo, jo razkropili, tako, da nista niti dva njegovih vojščakov skupaj ostala.“ Kaj g. dopisnik s tem misli, ne razumem, zato tudi ne morem kaj odgovoriti.

To se mi je sdelo vredno odgovoriti na popolnoma neopravičen in lahko rečem surov napad g. dopisnika. Predno končam, naj še odkrito izjavim svoje mnenje, da je s tem dopisom v „Soči“ v zvezi g. učitelj Bric in g. nadučitelj Plesničar. Če pa to mnenje ni pravo, ga drage volje opustim. Konečno, bodi dopisnik kdorkoli, sem popolnoma opravičen vrniti mu vse „častne“ naslove, obrnjene na mojo osebo, kakor: dopisun, dopisunček, oslarije, in si obdržim le enega, s katerim se tudi polpišem.

Tako! Clara pacta, boni amici.
Kaplan č.e.

Komenska okolica. — Dobil sem v roke ono številko „Soče“, ki pozivlje zaupnike, naj nemudoma naznanijo vse nepostavnosti od strani klerikalcev. Zato vstrežemo drage volje radovedni „Soči“ ter ji povemo za danes, kako so ravnali komenski agitatorji:

Janez, če ne bodete volil Štreklja, ne bodete več dobil od županstva podpore za očeta; 4 K Vam pridejo prav na mesec. Dajte sem glasovnico! — Suban, vi dobivate podporo od županstva? Če ne bodete volil z nami, ne dobite ničesar več. —

Janez, sedaj prodate še kak žakelj otrobov, kak kilo soli in cukra. Zapomnite si: Če bodete volil Laharnarja, gremo vsi k Švaru. — Na „tabru“ morajo „Laharnarji“ (najbrže g. kaplan in Žagar) pobiti vse kokoši, če ne jih pobijemo mi. — ..... barabe, kaj tistega cigana ne bodete volili!?

Znano je tudi, kako je neki golo-bradi s odniskij pisar vrgel bolnega starčka ob 3/4 iz postelje, napisal mu samooblastno Štreklja na glasovnico ter ga tiral na volišče. — Znano je tudi, kako je „pravicoljubni“ dr. Treo prigovarjal zaupnikom na Krasu, naj sleparijo pri komisiji. — Toliko za danes, da ni „Sočin“ klic po nepostavnostih brez uspeha. Prihodnjič, ako bi bila „Soča“ še radovedna, ji povemo še kaj o biciklistih. Pri tolikem številu („Soča“ ve gotovo, koliko jih je bilo) bi bilo čudo, ako bi ne bilo nepostavnosti. Za vse imamo priče.

Idrija pri Bači. — „Ako bi napredna stranka ne imela za agitatorje učiteljev, bi je sploh ne bilo“, tako je rekel neki naš priprost kmetič. Tudi naš učitelj Vuga je znan kot pečen liberallec, ki vestno izpolnjuje dolžnosti liberalnega zaupnika. Posebno za časa volitev je hotel biti prvi med prvimi agitatorji pri „preganjanju teme“. Pa on se ne razume samo pri politiki! Tudi zidarski mojster je! Poslušajte! Pri nas zidamo novo šolsko poslopje. Ker je pa zgradbo stavbe prevzel nekdo, ki hoče učitelju želodec prevreči, hajdi učitelj, ki je obenem krajni šolski nadzornik, nadzorovat delo pri gradbi. Začel je pri malti. „Dobra malta mora biti grenka“, je rekel ter del nekoliko na jezik. A komaj jo je v ustih imel, jo je koj pljunil na tla. Torej ni hudik, da bi ne bila stavba dobro zidana. — Krstili so pred nekaj dnevi našemu Vugi in sicer tako krstili, da je bilo jo! Šli so k botri Marjanci na Bačo, pri kateri pa ni Vugi nič kaj ugajalo, kajti rekel je, da „tukaj smrdi po samih kozlih“. Vino, katerega je pil kot šolska goba, seveda ni popolnoma nič smrdelo.

Kajpak, Vugi kozli smrdijo, pa ne pečeni, ampak samo tisti, kateri ne meketajo tako, kakor meknta — koštron. — Na Bled je šel naš Vuga z nekaterimi šolskimi otroci (10 po številu). Drugi stariši niso pustili svojih otrok, kajti bali so se, da jih po poti izpred oči izgubi, kajti stariši ga poznajo kot takega, ki se rad izgubi v — kozarcu. — Svetovali bi našemu Vugi, naj politiko pusti sedaj nekoliko na miru ter naj posveti več skrbi za svoje otroke, da ne bodo dajali slabega zgleda drugim nedolžni otročičem! Saj se razumemo! Za danes dovolj! Drugič morda še kaj!

Politični pregled.

Prestolni govor.

Prestolni govor bo navedel mnogo zakonskih načrtov, ki jih bo treba v tem zasedanju rešiti. Povdarjal bo nujno potrebo zgraditi in izpopolniti železniške zveze, posebno na jugu monarhije, v Dalmaciji, Bosni in Hercegovini. Treba bo zasnovati starostno in invaliditetno zavarovanje. Predložil se bo tudi novi brambeni zakon, v katerem se bo določila dveletna vojaška službena doba in reforma vojaškega kazenskega zakonika. Nagodbo z Ogrsko bo prestolni govor omenjal le na splošno; naglašal bo tudi neizpremenjene zunanjepolitiške razmere, trozvezo in izboljšanje razmer med Avstrijo in Srbijo.

Darovi.

Za „Šolski Dom“:

Predsedništvu so plačali: Zgubljena stava v Kožbani na dan volitve 3 K; Vesela družba v Oseku 3.30 K; Blaž Grča, župnik v Šempasu 2 K; Franc Franké vikar v Oseku 2 K; Ivan Muravec, dekan v Črničah 2 K; Okrajna posojilnica v Kobaridu 200 K; Franč Stepančič, veleposestnik v Temnici 10 K; Antonija Nardin, trgovka v Gorici 2 K; dr. A. Gregorčič v Gorici 20 K.

Našemu upravnistvu je došlo: R. Čuček v Gorici prvi polletni prispevek 15 K; Anton Klodič Sabladoski, c. k. dvorni svetnik v Gradišči ob Soči, v spomin pokojne gospe Antonije Badau 20 K. Srčna hvala!

Za Gregorčičev spomenik.

Ciril Ivančič, davčni pristav v Kanalu, je nabral 11.60 K, in sicer so darovali: Ciril Ivančič 1 K; France Čargo 1 K; N. P. 1 K; Miklavčič Leopold 1 K; Peter Bajt 0.40 K; Anton Valentinčič 0.70 K; družina Garlatti 1 K; Izidor Ivančič 0.60 K; Anton Žerjal 1 K; Anton Bajt 1 K; Kalčič Ivan 0.40 K; Alfonz Kofol 0.50 K; Ad. Ivančič 1 K; Ivan Humar 1 K.

Franc Spindler, katehet v Mariboru 3 K; M. Lončar, posestnik hotela v Tržiču 10 K; Anton Koblar, dekan v Kranju 5 K; P. Novak v Kamni gorici 5 K; Mat. Ljubša v Gradcu 5 K.

Novice.

Lim iz bakra. — Pod tem naslovom je prinesla torkova „Soča“ sledečo notico:

„Lim iz bakra je najnovejša iznajdba dr. Gredolčiča. Čudno, kaj ne! Ali gola resnica. Dr. Gredolčič je vsvoji štacuni v ulici Vetturini prodajal vzlic visoki dnevni ceni okoli 85 svojo bakreno galico po K 78 — do 79 — kvintal, in sicer do volitev, ne glede na dobiček ali izgubo, le da je lovil kaline, da so 14. maja lepo klerikalno žvižgali; koj po volitvah je pa poskočila galica na 90 K kvintal.“

Da je zgorajšnji stavek gorostasna laž, morajo potrditi vsi kmetovalci, ki so vzeli letos modro galico pri „Goriški zvezi“, kajti priznati morajo vsi od prvega do zadnjega, da so plačevali galico pred volitvami in po volitvah po K 78. — do 79 — kvintal, ne pa po K 90 —, kakor laže Kramarjeva „Soča“. „Goriška zveza“ ne išče dobičkov z oskrbovanjem kmetijskih potrebščin, kakor tudi ne more trpeti izgube, ker oddaja blago po ceni, katera njo stane. „Zvezi“ je največ le-

žeče na tem, da priskrbuje svojim pridruženim kmetovalcem blago najbolje kakovosti in to po kolikor mogoče najnižji ceni.

Gabršček, poslušaj, to bo nekaj za te: 1000 kron na grade dobiš, če navedeš ime osebe, katera bi plačala pri „Goriški zvezi“ po volitvah galico à K 90 — kvintal. Požuri se, saj kronice ljubiš! Na dan z imeni, sicer si paten-tiran lažnik in obrekovalec! — Ljudstvo, odpri oči!

V kriku iščejo rešitve in zmage. — Našim „naprednjakom“ je kričanje priljubljeno in potrebno kot čuka meso in ribi voda. „Naprednjak“ ne pozna tihega, požrtvovalnega dela, on je podoben kokoši, ki mora vsako zneseno jajce z glasnim kokodakanjem oznanjati celemu svetu. Komaj se jim v glavi porodi misel za kako narodno delo, že se prične s kokodakanjem v „Soči“, in ljudje se naveličajo stvari, predno je stopila v življenje. Kar naprednjak dela, mora vedeti cel svet. K oknu se postavi in tu kriči in vpije, ropota in razsaja, tolče in mlati, da mimo idočee ljudi kar ušesa bolé. In to kričanje traja tako dolgo, dokler iz „narodnih piruhov“ ne postanejo „narodni klopoteci“! Potem neha kričanje in bahanje.

Tako nadomeslujejo naši „naprednjaki“ delo in uspeh s kričanjem, tako so delali tudi v ravnokar minolih državnozbornskih volitvah. Propadli so sramotno v dveh okrajih. Pri prvi volitvi niso zmagali niti z enim kandidatom. Pri ožji volitvi so igrali žalostno ulogo bučevine, ki se obeša na kol. Že za prvo volitev jim je prišla na pomoč poliberalnjena „Edinost“ s svojimi privilegiranimi zakupniki slovenske narodnosti. Ko ni to kazalo uspeha, je posegel vmes sam glavvar zakupništva slovenske narodnosti, lastnik „Edinosti“, glasila „edino pristnega“ slovenskega narodnjaštva. A bal se je nastopiti z odkrito, moško besedo, z odprtim, poštenim političnim čelom. Niti zaupanje kraskega rojenjaštva mu ni zadostovalo. Moral je ukloniti tilnik pod jarem politične laži, moral je s svojo „nadstrankarsko“ kandidaturo farbat, da kandidira zoper naše „naprednjake“ — zato, da je mogel delati po načinu tihotapcev za njih kandidata... djanje politične podlosti, kateri ne najdemo primere v minolih volitvah cele Avstrije. Ali celo to dejanje politične nepoštenosti, katerega se „Edinost“ tako sramuje, da ne najde za nje niti besedice zagovora, je izdalo komaj toliko, da so prišli naši „naprednjaki“ v ožjo volitev. Čutili so se tako šibke, da niso imeli zaupanja niti v tihotapsko tržaško pomoč, zato so tekli v Nabrežino pokleknit še pred socialiste in jih prosit milostne pomoči. To sta bila dva vidna zaveznika našim banke-rotnim „naprednjakom“, tema so se pridružili še nevidni zavezniki. n. pr. rodbinske zveze, denar „Narodnega sklada“, pijača itd. Če vse to pomislimo in pregledamo trumo teh zaveznikov, se naša „napredna“ med njimi kar izgublja, kar izpuhteva. In ko je dr. Laharnar podle-gel pri ožji volitvi vsem tem zaveznikom naših „naprednjakov“, je zagnala naša „Soča“ divji krik: Napredna misel je zmagala na Krasu! Zdaj je nastopil zaželjeni moment za kričanje. Kričali so v „Soči“ in pošiljali ukaze v Vipavo in na Kras: Kričite tudi Vi in zažigajte kresove! In v Komen je bilo poslano najbolje sredstvo za kričanje, in „napredni“ general sam je šel gledat, kako se je sponeslo to sredstvo za kričanje.

In zdaj je vse zadovoljno; mi da imamo enega poslanca več kot v minoli dobi, oba akademično izobražena moža; oni, da so mogli kričati — če tudi za poslanca, kateri bi ne bil zaradi njih samih nikdar zmagal, kateri se bo odlikoval med poslanci na Dunaju po svoji neizobraženosti, nezmognosti in nesposobnosti. Pa kaj vse to de! Glavna stvar je, da so mogli — kričati!

Dr. Dragotin Treo nam je poslal sledeči popravek: „Z ozirom na „novico“ v 46. št. Vašega lista z dne 1. junija 1906

pod napisom „Drag poslanec“ je Ljode Štrekelj, izvolite sprejeti v smislu § 19. tisk. zakona sledeči popravek: Ni res, da sem na binkoštni ponedeljek zvečer v večji slovenski družbi pri „Jelenu“ povedal, da stanejo liberalno stranko volitve že 30.000 K. Ni res, da sem, ko so se gostje začudili nad tako visoko svoto pripomnil: če ne ravno 30.000 K, 28.000 K pa gotovo že stanejo. Ni res, da je pribito po meni, da so liberalci izdali za volitve 28—30.000 K. Res pa je, da sem dotični večer omenil, da goriške Slovence na sploh, t. j. brez ozira na eno ali drugo stranko volitve veljajo 30.000 K, gotovo pa 20.000 K in sem navprašanje družbe, kako to, pojasnil vzroke z zamudo dela na dan volitve in s stroški volilcev za poti, jed in pijačo ter z izdatki za agitacije, pomnožene časopise, okrožnice, lepake, poštnine, brzovjavke in druge enake stroške, ki zadenejo obe agitujoči stranki. Res je konečno, da sem omenil proti družbi, da bi se dalo take velike duševne in denarne žrtve obeh strank v slučaju sporazumljenja dosti uspešneje porabiti na drugem polju v skupno korist goriških Slovencev. V Gorici, dne 3. junija 1906. Dr. Treo.“

— Bili smo prepričani, da dobimo popravek, ker dr. Treo je s svojimi besedami „pri Jelenu“ spraval svojega šefa Gabrščka v tako nepravilno, da je dr. Treo bil prisiljen poslati popravek. Vemo, da je gospodu doktorju sitno zagovarjati se pred človekom, kakor je Gabršček, a pomagati mu ne moremo. Zakaj je bil tako nepreviden? Zato si tudi ne moremo kaj, da ne bi tega „popravka“ nekoliko popravili, da bo bolj podoben resnici. Resnica je in pri tem ostanemo, da je dr. Treo rekel: Volitve nas stanejo že 30.000 K. Ko so se gospodje začudili, je malo pomislil in dejal: Če ne ravno 30.000 K, 28.000 K pa gotovo že stanejo. O 20.000 kronah ni govoril, kakor trdi on. Tudi ni res, da bi bil govoril o okrožnicah, lepakah, poštnini, brzovjavkah itd., res da je, da teh stvari ni omenil. Konečno pa tudi ni res, da bi bil on omenil proti družbi, da bi se dalo za take velike duševne in denarne žrtve obeh strank v slučaju sporazuma dosti uspešneje porabiti na drugem polju v skupno korist goriških Slovencev, ampak res je, da so gostje sami omenili to na dr. Treotove besede, da volitve stanejo liberalno stranko 30.000—28.000 K. Te naše trditve so podkrepjene s pričami. — Sicer pa se nam čudno zdi to-le: „Soča“ piše, da je dr. Treo navzoče goste potegnili s tem, da je rekel, da stanejo volitve liberalce 30.000 K, Treo pa pravi, da je resno govoril, a da je mislil obe slovenski stranki. Kdo je torej farbar? Kdo je lažnik?

Kdo poteguje? — Predzadnji smo omenili, kako je dr. Treo tu v družbi pri „Jelenu“ ušlo, da so naprednjaki potrosili za državnozbornske volitve 30 tisoč kron. „Soča“, katera zna vse tako zaviti, da ji mora vsak verjeti, ako ni z lastnimi očmi prepričan, da ni tako, zavila je tudi Treotovo izjavo tako, da je hotel z njo le nekoga potegniti — za norca imeti — to je njegova zadeva. Da je grozna liberalna gonja za volitve po vsej deželi stala 30 tisoč kron, ni dvomiti, ker je znano, kako si pustijo liberalci vse preplačati in nevestno izkoristiti. Taki rodoljubi in požrtvovalci so, da še k sejam svojih društev ne hodijo brez-

plačno, pa bodo tako drago vojsko, kakoršna je bila za volitve, na svoje stroške vršili? Kdo vam verjame? „Soča“ pravi, da še račun „Narodne tiskarne“ za volilne tiskovine je večji nego vsi stroški napredne stranke. — Radi verjamemo, da naprednjaki iz svojih žepov niso nič potrosili za volitve, marveč so še pridobili, posebno pa je „Goriška tiskarna“ imela čezmerno žetev. Da računov o izdatkih in tiskarskih stroških napredna stranka nima, je umevno, saj je Gabršček absoluten gospodar vsega naprednega bitja in imetja; kar on določi in izvrši, to mora biti brez ugovora; kdor ne soglaša udano, pa pride na zrak. — Kaj pa pravi k temu „Narodni sklad“, kateri je bil oživel zato, da bo ustanavljal v mestu otroške vrte, šole in zavode, in je v ta namen dobil od „Trgovske zadruge“ in „Ljudske posojilnice“ in od zasebnikov že veliko število tisočakov, ni pa še nič ustanovil in nikomur ni znano, kar bi radi darovalcev moralo biti javno — kje je ta velika svota denarja in kdo je zanj odgovoren, da ne bi slednjič ne potegnili kdo le klerikalcev, ampak kmalu tudi vse liberalce —!

„Edinost“ v službi goriških združbarjev. — Kam je prišla „Edinost“! Nekdanje trezno, nadstrankarsko glasilo tržaških Slovencev se je izpreverglo glede goriških razmer v lažnivo klepetuljo, ki pomaga Gabrščku netiti razpor na Goriškem. Koliko laži je širil ta „nadstrankarski“ list o „Sloginih“ shodih in kandidatih v zadnjem volilnem boju! Dr. Laharnar je zavrnil na volilnih shodih razne laži in razna sumničenja, katerih se je posluževala „Edinost“, a ta „pošteni“ list ni popravil niti ene svojih neresničnih vestij.

Najbolj pa se človeku stedi hinavščina tržaške „Edinosti“. Ona se vedno baha s svojim nadstrankarstvom, v resnici pa stoji na popolnoma strankarkem stališču ter je le nekaka tržaška izdaja Gabrščekove „Soče“.

Zato pa opozarjamo goriške Slovence, naj se nikar ne brigajo za tendenciozno vesti v „Edinosti“, ki vedno priporoča edinost, ki pa je v istini v službi goriških združbarjev.

Veliko „žretje“ liberalnega štaba. — Zadnji „Prim. List“ je med mirenkami novicami poročal, da je priredil Jakil v Rupi veliko žretje na čast propadlemu kandidatu Gabrijelčiču, kamor se je pripeljal liberalni generalni štab z Gabrščkom na čelu. „Soča“ je to poročilo grozno speklo. Pravi, da čaka dr. Pavlico plačilo za take žalitve. Zato, ker hoče „Soča“ to žretje nekoliko utajiti, povemo mi, da je poročilo „Prim. Lista“ popolnoma resnično. Kar pa „Prim. List“ zadnjič ni poročal, je to, da se je generalni štab šele ob 4. uri zjutraj vračal domov. Plačilo pa, ki je je general namenil dr. Pavlici, prvsimo, naj izroči nam mirenskim pašaretarjem.

Sestauek slovenskih državnih poslancev v Ljubljani. — Dne 4. t. m. so se sešli v Ljubljani državni poslanci S. L. S. iz Kranjske, „Slovenske kmečke zveze“ iz Štajerske in „Sloga“ iz Goriške ter so soglasno sklenili, da bodo v državnem zboru solidarno nastopali. Končno se je izvolil poseben izvršilni odbor, ki je osobito dobil nalog, naj stopi radi snovanja državnozbornskega kluba v dogovor z drugimi jugoslovanskimi poslanci.

— Imenovanje. — Absolvirani slušatelj višje kmetijske šole A. Podgornik je imenovan za pristava na slov. kmetijski šoli v Gorici.

— Angleški častnikarji so se v sredo in četrtek mudili v Bohinju. Bili so povsod slavnostno sprejeti. V petek so se odpeljali v Celovec. Posebno navdušeni so bili radi petja „Glasbene Matice“. Po številu je 40 gospodov in dam.

— Veliko protiaustrijsko demonstracijo so priredili te dni v Vidmu na Laškem povodom italijanske — vojaške parade. Po cestah je bilo nasutih vse polno listkov s protiaustrijskimi vzkliki, na ljudski slavnosti je pred veliko fanatično množico Italijanka — poljubljala Oberdankov revolver.

— Pes rešitelj. — Nogo si je zlozil začetkom tega tedna gospod Rolet, lesni trgovec iz Lokavca, ko je šel skozi Malovšče na Čaven. Ležal je pa mestu nezgode cel dan in celo noč ob deževnem vremenu, ne da bi prišel mimo kak človek. Pri njem je bil le njegov pes. Na pasje lajanje je prišel na mesto neki voznik, ki je našel gospoda Roleta, ko je pisal oporoko na skalo. S pomočjo došlih sosedov so ga spravili domov.

— Občinske volitve v Gorici se vrše danes za III. razred, 11. za II. in 14. za I. razred. Opozicije proti liberalcem ni.

— Na c. kr. ženskem učiteljskem v Gorici se bode vpisovalo v I. tečaj dne 21. in 22. t. m. ob 8. uri zjutraj. — Prosilke se imajo osebo zglasiti v spremstvu roditeljev ali namestnikov in se izkazati s posebnimi listinami. — Ravnateljstvo c. kr. žensk. učiteljskega v Gorici.

— Nova vojašnica v Gorici. V Gorici zgrade novo konjeniško vojašnico tik topniške vojašnice proti Mirnu. Vojno ministerstvo je dotične načrte že potrdilo. Vojašnico bo zidala mestna uprava.

— Novi poveljniki III. kora ML. Potiorek pride te dni nadzorovat tukajšnje posadko. Drugi teden pride v Gorico tudi korna šola, kakih 60 učencev — častnikov.

— „Protiklerikalni“ shod se je v sredo vršil v Gradcu. Otvoril in vodil ga je vseučiliški profesor dr. Hernes. Za svobodno šolo je govoril vseučiliški profesor or. Klemensiewicz. Ta je povdarjal, da so framasonska društva zgolj karitativna, tudi nemški cesar in angleški kralj sta massona. „Klerikalno“ politiko je imenoval na posebno duhovit način „politiko spodnjih kril“. Zanker je govoril o reformi zakona. Dejal je, da društvo za reformo zakona hoče, da naj se odslej zakon sklepa zgolj iz ljubezni in se omogoči ločitev zakona v uvaževanja vrednih slučajih. Rodbino treba iztrgati iz klerikalnih krempļjev. Drugače Avstrija nikoli ne bo kulturna država. Vseučiliški profesor dr. Kratter se je vnel za požiganje mrličev, socialdemokratski vodja Resel pa je zgotavljal, da bodo socialni demokratje s svobodomiselnimi meščani vedno šli v boj proti klerikalni nadvladi.

Cerkljanske novice.

— Slovensko zastavo so razstrgali otaležki liberalni volivci! Ko se je en voz naših volilcev iz Otaleža in Masore pripeljal do Maruškovca v Otaležu, so jih tam zbrani liberalci surovo napadli in jim razstrgali slovensko trobojnico. Pri tem častnem delu so se posebno odlikovali neki „gospodje“ odborniki učiteljevega bralnega društva. Tu bo treba začeti izobraževati na najnižji stopinji Culukafrov!

— Učitelj Sattler v Otaležu je naročil delavcem pri cesti, kakor se čuje: „Če se pripelje Gregorčič, vrzite ga v grapo!“ Ubogali so ga v toliko, da so raje vrgli — Gruntarja!

— Šentviškogorski liberalci so sila poparjeni. Tolažijo se, da je bilo 200 volilcev doma, a da bo njihova zmaga gotova za vselej, klerikalcem pa napovedujejo smrt: ... nikdar, nik

več! — Mi pa pravimo: Dokler bodo „liberalci“ na Cerkljanskem nosili škarpulirje in kupovali „Goffine“ in molili vsak dan, po zimi celo po dvakrat na cel kilo težke roženkrance, se nam ni bati! Mi imamo še veliko zlatega dejanskega krščanstva med ljudstvom, in to ljudstvo mi izobrazimo v mogočoo vojsko. Pač pa mi kličemo liberalcem: odklenkalo je vam!

— Povišanje duhovskih plač je bilo glavno agitacijsko sredstvo liberalcev. Kdo je povisal? Pravijo: Dr. Gregorčič. Mi pa vprašamo: Kdo je pa povisal plače najhujšim liberalnim agitatorjem, učiteljem? Odgovor: Dr. Gregorčič! No, zdaj se bodo učitelji, ki so smrtni nasprotniki dr. Gregorčiča, gotovo odrekli poboljšku in ga prepustili morda kakemu starostnemu zavarovanju za delavce!

— Koliko uradnikov in učiteljev je v Cerknem in koliko duhovnikov? Koliko plače imajo prvi in koliko pa duhovniki? Če napravimo to razmerje, se izkaže to razmerje kakor cekini in kronice!

— Na Blegaš je šlo v nedeljo k sv. maši cerkljansko učiteljstvo. Rakušček je maševal, Zora mu je pa v črni obleki stregla.

— Učiteljska prisega se glasi: „Vi prisežete, da boste otroke vzgojevali pravno-versko, razvijali njihovo duševno delovanje, oskrbeli jih z vednostmi in ročnostmi, ki so potrebne za nadaljno izobražbo za življenje, in ustvarili podstavo, da postanejo dobri ljudje in državljani itd. Kar se mi je ravnokar prečitalo in kar sem dobro in razločno razumel, to sem dolžan in hočem verno izpolnovati.“ Tako gotovo, kakor mi Bog pomagaj!

In česar nima več nova šolska postava v besedilu prisega, to se nahaja pa zlasti v § 71. šolskega in učnega reda, namreč da ima šola navajati otroke „zlasti k bogoboječnosti“.

Koliko pa je dandanes učiteljev, ki se javno hvalijo, da ne verujejo v Boga — a zaradi ljubelega kruha, ki ga jim dajejo krščanski stariši, vendarle le kličejo Boga za pričo svoje prisega! Pri tem naj omanimo le to, da dunajski župan dr. Lueger, ki pozna dobro take vrste ljudi, ne nastavi nobenega brezverca, soc. demokrata za definitivnega učitelja, in ravno popolnoma dosledno. Kako je mogoče dati vero in zaupanje učitelju, ki nima nobene vere!

— Prijatelj c. kr. gozdnega čuvaja Trčka v Cerknem je fant, ki ne more dobiti žene v 9 farah na okoli, ki je pribočnik starega lisjaka v orehovski grapi, ki celo v tujih cerkvah špila pajaca med pridigo. Gospod c. kr. gozdni

Naj toče majhen sem močie!
Pa sem lepo debelih lic.
In ta sem le zato dobil.
Ker sem Kathreinerjevo kavo pil.

Pristna samo v izvornih zavojih z imenom Kathreiner.

Nihče naj bi ne pil močno razburjajoče zrnate kave nemešane!

Kathreinerjeva Kneippova sladna kava

sama se je obnesla za najokusnejšo primes, ki lahko prebavna, redilna in krvotvorna speši zdravje.

Otroke bi bilo samo še navajati Kathreinerjevo kavo.

„KROJAŠKA ZADRUGA“
v Gorici
Via Signori 7, skladišče 6.

Perilo za opreme nevesti,

„KROJAŠKA ZADRUGA“
v Gorici
Via Signori 7, skladišče 6.

kakor tudi za hotele, restavracije, gostilne, zavode, itd. — Rumbersko, belgijsko in švicarsko platno, bombaževino, chiffon, creton, namizni prtji, serviete brisalke, žepni robci itd. itd. itd.

Cene stalne. po tovarniških cenah. Postrežba poštena.

čuvaj Trček, čestitamo na tako velikem vspehu!

— Stari Marič se je začudil, ko je slišal, da so pri odločujočih volitvah v Čitalnico volili z njegovim pooblastilom, ki ga nikomur ni dal! Bobrega moža smo pravkar pokopali. Blag mu bodi spomin!

— Da so sleparili za volitve v Čitalnico, je očital neki naš mož Štravs. Ta si pa ni mogel pomagati iz zadrege drugače, nego da se je opravičeval: „Saj nisem sam sleparil, saj so tudi drugi!“ In taki ljudje si hočejo siloma iskati časti po sodnjah! Lepa taka kompanija!

— Neki ud Čitalnice in brat njenega odbornika je na cesti javno klofotal dekle, katero je bil zapeljal. Za ta častni čin je sedel 3 dni. Sramota takim „kavalirjem“!

— Daje č. g. župnik Klopčič na Bukovem bil proti bukovskemu shodu, je govoril in trdil učitelj Močnik. Mi smo g. župnika pozvali v „Pr. Listu“, naj ovrže to trditve kot nečastno in škodljivo njegovemu in vse duhovščine ugledu. — Do zdaj ni pa ne g. župnik in ne g. učitelj Močnik ovrgel te vesti! Čudno!

Ant. Obidič

čevljar

v Semeniški ulici 1
v Gorici

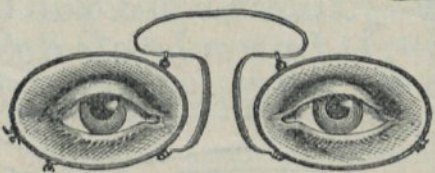
priporoča se
za raznovrstna naročila po meri
za gospode in gospode.

Naročila se izvršuje hitro.

Jakob Miklus
mizar in
lesni trgovec
v Podgori, na oglu novega
železniškega mosta
(na cesti, ki pelje proti Gradiški)

Trguje tudi z opeko, ima veliko zalogo vsakovrstnega trdega in mehkega lesa domačega in tujega, veliko zalogo pohištva, vinskih posod, stiskalnic itd.

Pozor!

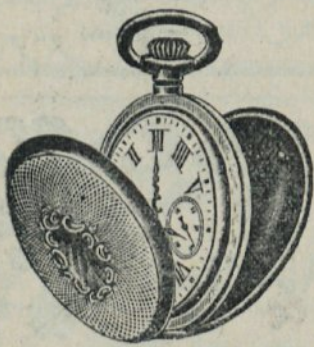

Edino naš rojak v Gorici, optikar
I. Primožič,

v ulci Vetturini št. 3

ma veliko zalogo optičnih izdelkov, kakor: Raznovrstna očala, zlata in iz nikla, stekla iz kristala, v vseh številkah. V zalogi ima razne toplomere, daljnogleda, barometre, mikroskope, vage za vino, za žganje, za špirite, livele za zidarje, mizarje po najnižji ceni.

Izvršuje vsakovrstne poprave in iste dostavlja na dom.

Goldin ank.
rem. ura, si-
stem „Ro-
skopf“

patent z dve-
mi močno in
lepo gravira-
nimi pokrovi,
bela email ci-
frenica, s po-
zlačenim hrb-
tom in kazali. v kamnih vrteče se švi-
carsko ankično urno kolesje za

K 9-50

pošilja po poštne povzetju tovarna ur

Heinrich Weiss,
Dunaj XIV/3, Sechshusastrasse 5/4.

Anton Kustrin,

trgovec v Gorici

Gospodarska ulica št. 25

priporoča čistiti duhovščini in slav-
nemu občinstvu v mestu in na čeželi
svojo trgovino jedilnega blaga n. pr.
kavo Santos, Sandomingo, Java, Cej-
lon. Portoriko itd. Olje: Lucca, St.
Angelo, Korfu, istrsko in dalmatin-
sko. Petrolej v zaboju. Sladkor razne
vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3, 4, 5. Več
vrst riža. Mljšveče prve in druge
vrste, namreč ob 1/2 kila in od enega
funta. Testenine iz tvornice Žnideršič
& Valenčič. Žveplenke družbe sv.
Cirila in Metoda, Moka iz Majdiče-
vega mlina iz Kranja in iz Joch-
mann-ovega v Ajdovščini. Vse blago
prve vrste.

Izvrstno pecivo

priporoča spoštovanim meščanom in okoličanom
pekovski mojster

JAKOB BRATUŠ

v Gorici Šolska ulica št. 6.

V zalogi ima in prodaja moko prve vrste
Majdičevega mlina.

Anton Ivanov Pečenko

Gorica

priporoča svojo veliko zalogo pristnih
belih in črnih vin iz lastnih in drugih
priznanih vinogradov; plzenskega piva
»prazdroj« iz sloveče češke »Meščanske
vovarne«, in domačega
steklenicah, kojega pristnost se jamc.

Zaloga ledu katerega se oddaja le na
debelo po 50 kg naprej

Vino dostavlja na dom in razpošilja
po železnici na vse kraje avstrijsko-ogrske
države v sodih od 56 l naprej.

Cene zmerne. Postrežba poš-
tena in točna. M M M M M

Pristno le z
imenom „Schicht“
(varstvena znamka jelen)

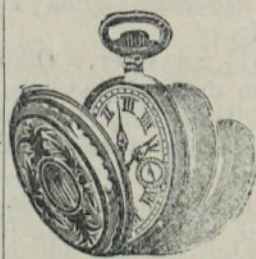
ne škoduje perilu

Idem k pranju, ko k rajanju,
Moči treba mi tu ni.
Milo Schichtovo mi v pranju,
Hitro, z lahka vse stori.

Priljubljeni donar, čas in delo.

Priljubljeni trud in delo, koristi tedaj tudi zdravlju.

**Velika
iznajba.**

Samo 2 gl. 55 kr. velja

ravnokar iznajdena nikel rem. žepna
ura z znamko System-Roskopf Pat.,
ki teče 36 ur, z minutnim kazalom,
bliščeča, lepa in natančno idoča s 3-
letno garancijo. (Eleg. urna verižica
in 5 nakitov se zastoj pridene).

Ako ura ne ugaja, se denar vrne in
je vsak rizik izključen. Pošilja se le
proti povzetju, ali naprej poslanemu
denarju:

M. J. Holzer's Wwe
Marie Holzer

Uhren und Goldwaren-Fabriks-Niederlage
en gross, Krakau Oest. Dietelsg. 73, St.
Sebastiangasse 26.

Zalagatelj c. kr. državnih uradnikov.
Ilustrovani cenik ur, verižic, zlatih,
srebrnih in China srebrnih izdelkov, kakor
tudi raznih godal na strojev gratis in franko.

Zastopniki se iščejo.

Slične anocene so ponarejene.

Kerševani & Čuk

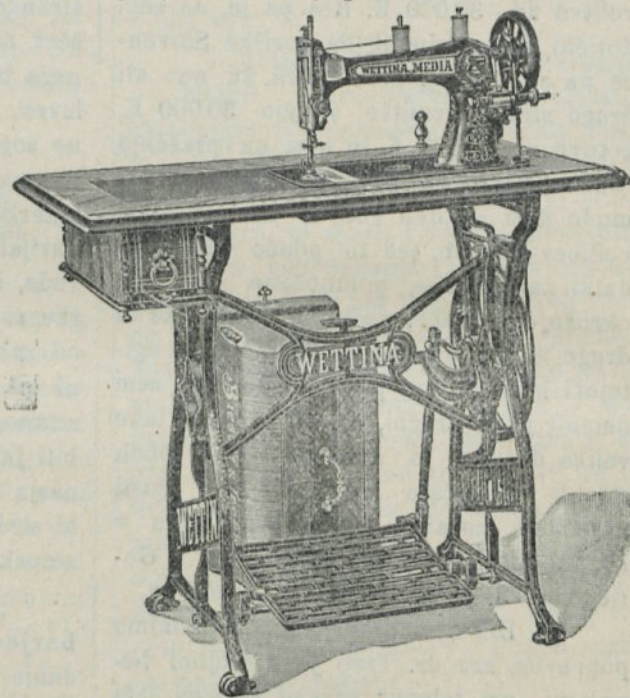
GORICA - Stolni trg 9 (piazza Duomo) - GORICA

priporočava svojo

zalogo šivalnih strojev raznih sistemov
za umetno vezenje (rekamiranje), katere pro-
dajava tudi na mesečne obroke. — **Zaloga
dvokoles.** — **Mehanična delavnica**
konec Raštela št. 4 sprejema vsako popravo ši-
valnih strojev, dvokoles, pušk in samokresov

Šivalne stroje in poprave
jamčiva od 5 do 10 let.

Centralna posojilnica

registrovana zadruga v Gorici, ulica Vetturini št. 9.

Posojuje svojim članom od 1. novembra 1905
na mesečna odplačila v petih letih

in sicer v obrokih, ki znašajo z obrestmi vred, za vsakih
100 K glavnice 2 K na mesec.

Posojuje svojim članom od 1. januarja 1907
na menice po 6%, na vknjižbo po 5 1/2%

Obrestna mera za hranilne vloge je nespremenjena.

JOSIP BONANNI

naslednik T. Slabanja

srebrar in pozlatar v Gorici ulica Morelli 12
odlikovan z zlato svetinjo

se priporoča vsem čč. cerkvenim oskrbništvom za
vsakovrstna izgotovila cerkvenega orodja. Plačuje
se tudi na obroke. Konkurencija v cenah izključena.
Cenike gratis franko na dom.

VIR ZDRAVJA

so alkohola prosto pijače, med
katerimi so nedosežni s pomočjo

Maršnerjevi

šumeči limonadni bonboni,

(malinov, limonov, jagodni, češnjev in mareličin okus)

ŠUMEČA LIMONADA.

Na leto se porabi do 40 milj. komadov.

Prvo češko delniško društvo za orient. sladkorno blago
in čokolado prej A. Maršner, Krajevski Vinogrdy.

Glavno zastopstvo: Dunaj VI., Teobaldgasse št. 4 blizu Naschmark